

stížnost uplatňuje zmatek podle čís. 11 § 281 tr. ř., poněvadž prý tu nejsou podmínky pro použití vyšší sazby § 208 tr. zák., jde jen o brojení proti zjištění nalézacího soudu, který výslovně běře za prokázáno, že obžalovaný své druhé manželce zatajil, že jest již ženat. Vytýká-li stížnost v tomto směru neúplnost rozsudku ve smyslu čís. 5 § 281 tr. ř., záležející prý v tom, že prvý soud nepřihlíží k údajům svědků, že se obžalovaný druhé manželce výslovně za svobodného nevydával, jest bezdůvodná již proto, že § 208 tr. zák. k odůvodnění vyšší sazby nevyžaduje, by se pachatel výslovně vydával za svobodného, nýbrž stačí, že svůj manželský stav zatajil. Ostatně Marie N-ová udala, že ji obžalovaný vždy ujišťoval, že ženatý není, a obžalovaný sám doznal, že jí říkal, že je svobodný a že se v N. P. vydával všeobecně za svobodného.

Čís. 3851.

Byla-li trestní věc, vedená u soudu, který předstihl (§ 51 odst. 2 tr. ř.), spojena s trestní věcí jiného soudu, jest touto dohodou mezi účastněnými soudy otázka příslušnosti konečně vyřízena, a nelze z důvodu předstížení (již dříve známého) onen postup změnit; příslušnost soudu mohla by tu býti dodatečně změněna jen za předpokladů §§ 62 a 63 tr. ř.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1930, Nd I 192/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl spor o příslušnost mezi krajským soudem trestním v Brně a krajským soudem v Jičíně v trestní věci proti Janu H-ovi pro zločin podvodu (Tk VIII 298/30 kr. s. tr. v Jičíně a Tk X 894/30 kr. s. tr. v Brně) takto: K dalšímu trestnímu řízení v této věci je příslušný krajský soud trestní v Brně.

D ů v o d y:

V trestním řízení proti Janu H-ovi pro zločin podvodu předstihl sice (§ 51 odst. 2 tr. ř.) krajský soud v Jičíně krajský soud trestní v Brně. Obviněný byl dodán do vazby okresnímu soudu v Trutnově dne 14. dubna 1917, dne 18. dubna 1917 byl zodpovědně vyslechnut a bylo pak pro udaný trestný čin proti němu vedeno trestní řízení u krajského soudu v Jičíně pod č. j. Vr XII 192/17, později pod Vr XII 906/18. Zemský trestní soud v Brně pod č. j. Vr XIII 234/19 zahájil proti témuž obviněnému přípravné vyšetřování pro zločin podvodu, a vydal zatykač dne 21. ledna 1919. Leč na návrh téhož státního zastupitelství, které nyní neuznává příslušnost krajského soudu trestního v Brně, byla usnesením zemského soudu trestního v Brně ze dne 5. května 1919, č. j. Vr XIII 234/19 spojena trestní věc Vr 906/18 krajského soudu v Jičíně s trestní věcí Vr XIII 234/19 zemského soudu trestního v Brně. Tímto spojením ztratila povahu samostatného trestního řízení, stala se součástí jednotného trestního řízení, vedeného dále u zemského (nyní krajského) soudu trestního v Brně, a nelze proto nyní z důvodu předstížení i dříve

již známého zvolený jednou postup znovu měnit. Předpis § 51 odst. (2) tr. ř. má za účel upravit účelně rychlost zásahu trestního řízení, již by mohly býti na újmu spory o příslušnost; stala-li se oním způsobem mezi účastněnými soudy dohoda o příslušnosti, jest otázka ta konečně vyřešena, a může býti příslušnost soudu dodatečně změněna jen na základě předpisů §§ 62 a 63 tr. ř. V souzeném případě však podmínek pro takový postup není.

Čís. 3852.

Zavinění (§ 335 tr. zák.), nebyla-li při stavbě lešení prozkoumána nosnost materiálu.

Byla-li věc projednána obdobně podle předpisů §§ 14 a 15 cís. nař. ze dne 14. prosince 1915, čís. 372 ř. zák. znovu, jakoby vyhlášený rozsudek nebyl vynesena, poněvadž samosoudce rozsudek vynesší nebyl pro onemocnění s to jej písemně vyhotoviti, nemůže býti novým rozsudkem uložen odsouzenému přísnější trest, bylo-li proti dřívějšímu rozsudku podáno odvolání jen ve prospěch obžalovaného (§ 14 odst. 2 uv. cís. nař.).

Uložení náhrady škody jako podmínka osvědčení se podmíněně odsouzeného není vyloučeno tím, že usmrčený byl pro případ nemoci i úrazu pojištěn (§ 46 úrazového zákona).

(Rozh. ze dne 24. dubna 1930, Zm II 178/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 20. března 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přechinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zavrhl, pokud uplatnila důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 4 tr. ř. a pokud důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 11 tr. ř. čelila proti tomu, že byla obžalovanému při výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu uložena podle § 4 zák. o podm. ods. náhrada škody 2.000 Kč ve prospěch Terezie P-ové. Naproti tomu jí vyhověl, pokud uplatnila důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 11 tr. ř. proti výměře trestu, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku jako zmatečný a uložil obžalovanému se zřetelem na rozsudek, vyneseny při hlavním přelíčení dne 7. září 1928 trest vězení v trvání tří dnů, zostřeňného jedním postem, při čemž výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu zůstal nedotčen.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 4 a 11 tr. ř., ten i onen ve dvojím směru: formální důvod podle čís. 4 pro zamítnutí důkazů jednak v otázce viny, jednak v otázce povinnosti náhrady škody, hledíc k nemocenskému a úrazovému pojištění usmrčeného; důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 11 tr. ř. jednak proto, že byl obžalovanému vyměřen tímto rozsudkem přísnější trest než při hlavním